

## έξωθεν

**έξωθεν**, επίρρ. [<αρχ. ἔξωθεν], από έξω·

- έχει την έξωθεν καλή μαρτυρία, βλ. λ. [μαρτυρία](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας